

О. П. Синиченко, Р. Ш. Чилачава

Наморадзе Георгій

НАМОРАДЗЕ Георгій (????????? ????); 01(13). 10. 1882, м. Горі, Грузія – 16. 02. 1965, Тбілісі) – грузинський і український перекладач, публіцист. 1907–36 жив в Україні, вивчив укр. мову. Навч. в Університеті св. Володимира у Києві (1907–11; не закін. через ув'язнення за рев. діяльність), у Київ. комерц. інституті (1912–14). Був військ. лікарем, працював у ЗМІ, 1924–28 – у Держ. видавництві України в Харкові. Репрес. 1936, відбув 8-річне ув'язнення. 1946 повернувся до Грузії, вчителював тощо. Реабіліт. 1956. Від 1900 друкував у груз. періодиці вірші, оповідання, переклади, статті (про Б. Грінченка, 1910; М. Коцюбинського, 1913; Т. Шевченка, 1914; студент. нотатки «Листи з Києва», в них знайомив грузинів із життям та культурою українського народу). На поч. 1930-х рр. – ініціатор і перекладач бл. 20-ти книжок груз. прозаїків 20 ст., що стало початком вид. груз. літ-ри українською мовою: романи «?????» («Покидьки життя»), «?????» («Арсен з Марабди») та оповідання повість «?????» («Лютий») Н. Міцішвілі; роман «?????» («Зайві люди») і повість «?????» Лордкіпанідзе; оповідання «?????» («Сільський зальотник») Н. Лордкіпанідзе; роман «?????» («Зелене шатро») Р. Коркія та ін. Груз. мовою переклав вступ до балади «Причинна» («Реве та стогне Дніпр широкий», 1914) Т. Шевченка, а також повісті «Муха Макар» П. Панча (1931), «Кам'яний Брід» В. Земляка (1960), зб. оповідань О. Гончара, Ю. Збанацького, Н. Рибак (усі – 1964) тощо. Автор розвідки «Короткий нарис грузинської літератури» у ж. «Червоний шлях» (1929), низки статей (1932–33) про Грузію та її діячів для підготовлюваної тоді УРЕ; ред. груз.-укр. словника (рукопис втрачений). Допомагав П. Тичині вивчати груз. мову, а М. Бажану – перекладати поему «Витязь у тигровій шкурі» Ш. Руставелі. Листувався з багатьма укр. письменниками.

Рекомендована література

1. Новицький О. Георгій Наморадзе // Райдуж. мостами. К., 1968;
2. «Ви силою цієї любові надихали мене...»: Листи укр. письменників до Г. Наморадзе // Київ. 1998. № 3–4;
3. Наморадзе Георгій (1882–1965) // Синиченко О. Любов моя Грузія: Нариси, ст., нотатки тощо. К., 2017.

Бібліографічний опис:

Наморадзе Георгій / О. П. Синиченко, Р. Ш. Чилачава // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-71823>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).